

Dopisi.

Iz Hrastnika. Od svojih lastnih pristašev moralnično iz trboveljske občine vrnjeni prvaki mogotec Roš ima prav krokodilsko kožo. Tako predseduje n. p. še vedno sejam krajnega šolskega sveta v Hrastniku. Brezsravno je predsedoval tudi taki seji dne 18. svečana. Pomisliti se mora pri temu sledečo: Polnoštevni odbor trboveljske občine je na svoji predzadnji seji **edno-glasno** sklenil, zahtevati od Roša, da naj list „Štajerca“ toži ali pa da naj v drugem slučaju iz tega konsekvence potegne (to se pravi: da naj iz javnosti popolnoma izgine). To je torej trboveljski občinski zastopnik sklenil in Roša naznanil. Ali Roš do danes ni tožil in se tudi na drug način ni opravičil in ni opral svoje časti! Pač pa ima še žalostni pogum, da si predrzne eklicavati seje krajnega šolskega sveta. Te od enega Roša eklicane seje se seveda zastopniki industrije in gostilničar B. niso udeležili. Valed tega bi seja ne bi bila sklepčna. Ali v zadnjem hipu so še leteli k omenjenemu gostilničarju in ga prosili ter vlekli na sejo. Kajti šlo se je zato, da se hčerko nadučitelja S. definitivno kot učiteljico nastavi. . . . Od v šolskem svetu sedečih slovenskih članov bi se najmanjše od častitega g. župnika W. pričakovalo, da se ne udeleži sej, katerim predseduje en Roš. Ali mož ima menda zelo debelo kožo. No, nam je to prav in mi se res ne brigamo zato, ali imajo slovenski gospodje kaj vesti ali ne. Mialimo si pač: gliha vkup štrih! Ali ker znani prvaki hujakači v „listu slov. int. ligence“ vedno nemiško šolo pujejo in učitelje nemške šole vedno napadajo, treba boede tudi malo v slovenško šolo posvetiti. V prvi vrsti opozarjamo okrajni šolski svet v Laškem trgu, naj take učne moči, ki se jih pri takih sejah krajnega šolskega sveta predlaga, malo natanko ogleda, predno jih naprej priporoča. Tako naj se zlati obrne na g. okrajnega šolskega nadzornika V., da ta kaj pove o zmoglostih dotičnih učnih moči. To ti bilo spet o tej temi „dekleta“ na mestu, kajti g. V. menda ni svojega uskladanega mnenja o tej go-spici spremenil. Gotovo miali še Janes tako o nje, kakor takrat, ko je še obtevala v „zlati luknji“. . . . Kako dobro je „Slov. narod“ o nemški šoli v Hrastniku podučil, je iz tega razvidno, da v svoji številki od 18. p. m. apeluje na g. profesorja Peca za Ljubljani; ta go-spod pa ni niti uadznorik hrastniške nemške šole. „Slov. Naroda“ naj slaži tudi v podak, da se na nemški šoli slovenščina le privatno podučuje, to pa tudi ne od napadene gđ. učiteljice. Neumnost prvakaške učiteljice, ki čekari v ljubljanski list, je skoraj tako velika, kakor njegova podlost. Pa ni čuda, da so hrastniški prvaki sami „značaji“; saj je Roš njih vodja.

Heča. Ljudje so že nevoljni ker se naš kaplanček Krajnc nič več ne prekrtača. Ta si sploh kaj drugega namesto krtače zasluži kot flajšterček na njegovo debelo „medvedovo kožo“. Da, da od zadnje nedelje sem tako kožo nosi. Kako je do nje prišel Ti hočem poročati. Tisto nedeljo se mu je pri opraviilu tako neznanako mudilo, da je pozabil opravila za teden naznaniti in je po maši kar hotel brez zadnjega blagoslova pobrisati ter so ga na blagoslov drugi morali spominjati. Lep mašnik tak, kateremu gre politika črez natančnost svojega opravila. Revčeku se je namreč mudilo k neki veselovanski seji pri Rojke-tu. In hitro potem je pripal Krajnc k drugi seji, k zborovanju udov naše Rauffeisonove hranilnice. Krajnc bi namreč kaso rad razrušil, jo v svoje roke in roke njegovih hlapcev spravil ter takoj prevandral z njo v belo Ljubljano. Vzel si je en delež, da je postal ud in zdaj komandira. Vae je bilo pri zborovanju v redu in miru, a ko Krajnc pribruhne v sobo se je začel razpor. Tz človek je vstvarjen in pomeščen le zato, da na svetu med ljudmi nemir dela, namesto da bi krščansko ljubezen pridigoval. Začel je pričakati se in kričati, kritizirati in komandirati. A ljudje so ga siti črez vse mere ter ga zaničujejo iz dna srca. To se je pri tej priliki tudi izkazalo, kajti povedali so mu toliko grenkih resnic in bodočih besed očitno v lice, da bi se kamen nad tako sirota razjokal. Pa mislite ljudje božji, da to Krajnc kaj gane?

Kaj še! Eden navzočih gospodov mu pove: „Vi gospod kaplan Krajnc, Vi pa mate res neznanako debelo medvedovo kožo.“ Da, da, jo ima. Drug gospod prime maziljenca gospoda za škrice in mu grozi: „Vi, če boste še enkrat sinili kako besedo, Vas prinesem na frišni luft.“ Tretji gospod pa nemudoma odpre na daleč hišne duri da vsi drugi pa so se razstavili v dve vrsti, da bi bilo po sredi do duric lep prostor. Znamenito za Krajncčka. Ker pa je grčava pest čutila, da so Kranjčkove kostice neznanako drobne, ter bi mu z le enim stiskom posnel vse reberčke, ga je pustil v kotku. Razaljeni in srditi so zapustili volilci sobo, zapustivši tega žalostnega duhovnika in njegovih par hlapcev. Krajnc pa nosi odsihmal medvedovo kožo. Kadar pride spoved ga ni doma, kadar krat ga ni, se potepa po vseh krajih ter dela veliko politiko. Pa v reči svoj nos pomoliti, katerega popolnoma nič ne brigajo, to pa to. O svojem sokaplanu pa pravi, da ta ni nič, ta ni nič, on je gospod. Lej ga lej, ne bo več dolgo, pa ga bode mo kot kardinala kronali. Znamenito in žalostno ob enem je resnica, da več obitelj n i k o g a r v e d v c e r k e v ne pošiljajo, dokler ostane Krajnc takaj. Pomenljivo je, da zapuščajo ljudje cerkev če stopi Krajnc na prišnico ali pred oltar. Jože Krajnc, ali je to tudi laž? Resnica je — žalostna resnica!!

Ormož. (Še nekaj o našem shodu). Splošno znano je, kako so se naši prvaki klerikalne in liberalne stranke našega shoda z dne 20. febru- arja bali. Niso se zastoj bali, da boede valed izdajalskega postopanja prvakiših poslancev naš shod mnogostevilno obiakn. To se je res zgodilo! In prišli niso samo viničarji in hlapci, kakor je to lažnivi „Narodni dnevnik“ trdil; ne, prišlo je toliko moč na shod, kakor Ormož tega še ni vidil in to so bili razburjeni isreditelji svojih družin, ki obdelujejo v težkem trudu skoci celo leto svoje grudo in pridelojejo sebi tur svojem kruha, močje, ki dajejo državi in dešeli, kar ji gre, kmetje, katerim so pa prvakišci pozicani v svoji brezvestnosti zadajo upanje vazi. Takih moč; takih kusetov je prišlo par sto na naš shod. Umevno je torej, da čutijo prvaki, kako njih vpliv pri kmetih izgina in umevzo, da so hoteli z vsami sredstvi naš shod preprečiti. Ze s tem, da so ob isti uri sulicali svoj shod, so pokazali kako se nas bojijo. Pozabili so pa, da tako hujkanje pri ljudeh nič več ne vleeče, pozabili, da svojega umazanega perila ne morejo oprati. Najzamejniji se ne vaelejo več na prvake limanice, se ne pustjejo na pr- vake shode vleči in po cesti nadlegovati. To prvakiš „delo“ je prevzel to pot večinoma pisar dr. Serneca, znani Rihter. Ta je prijel vsacega kmeta na cesti, ja celo pred gostilno g. Skorčiča se priče in nadlegoval ljudi. Pri temu je prišel seveda večkrat tudi na napadne moče. Zineti na posestnika M. K. iz Loperič se je fant oziral, ali ta mu je resnico in obraz povedal in ga vprašal, kako se ga upa na cesti nadlegovati; kmet je dejal, da Rihter v bodoče par „klapovšnic“ zasluži. Sploh je najhujša predrznost, da se ta „rešitelj ormoških prvakov“ Rihter za poč ne skrije. Vsa otrok v Ormožu mu vendar lahko pove, zakaj je moral Rihter službo blagajni- kajnika pri okrajni bolniški blagajni pustiti. Kolikokrat naj se temu poštenjaku to še pove? Ali taki gospodeki nimajo nobene časti! Čudimo se le, da more dr. Sernec enoga takega človeka v svoji pisarni imeti. . . . Ja, prvakiška „inteligence“ v Ormožu je zelo „mešana“. Saj je Rihter tudi njen aranžer za bale in veselice. . . . V noči po shodu so imeli v „Kletarski gostilni“ veliko „veselico“. V proslavo so se namreč prvaki med seboj stekli. Pošteno oklofutana sta bila dva junaka slovenske int-eligence: tajaik okrajnega zastopa Kovač, dru- žinski oče 6 otrok (!), učitelj plesa in dostoj- nosti mladih prvakiših dam; nadalje sodnijski uradnik Meznarič, znan pod imenom „mali sudac“, kakor se sam prav rad imenuje. Ta dva gospoda sta bila torej na splošno veselje tepena. Tretjemu tovarišu, nekemu pijanemu fantalinu pa se je moralo revolver vzeti, s katerim je ljudem grozil. Vidite, kmetje, tako izgledajo tisti prvakiš gospodje, ki vas bočejo „voditi“ Okrajni zastop in c. kr. okrajna sodnja, na čelu ji g. svetnik dr. Preskar pa so lahko ponosni na svoje uradnike! S tajnikom Kovačem in z bla-

gajničnim ravnanjem pri okrajni bolniški bla- gajni pa se bode mo prihodnjic pečali. Na svi- denje!

Iz Jesenic. Dne 23. febru- arja popoldne ob 4. uri je bila pri c. kr. deželno mo sodišču v Ljubljani sadaja obravna glavarja kontra gerentu Čebulu radi razaljenja uradne osebe. Gerent Čebul obojen je nr 5 dni strogega za- pora. Delavec Kern Filip, Dolenc Franc, Sušnik Lojse, Dimnik Andrej, Pretner Josef so bili are- tovani radi hudodelstva javne nasilnosti § 83 k. p. Delavec Bertonej Franc in njegova žena zaradi hudodelstva tatvine. Vsi so se oddali so- dišču v Kranjski gori. Delavec Vertelj Johan in brivec Jirc Bartl sta bila pa naznanjena radi prestopka goljušje. Da imamo na Jesenicah čedne patriarhe, so lahko vsak sam misli! — Od žu- pana do sadnjega. . . . ! Župnik Škubic je radi dopisovanja v Slovenski Narod vzel k raportu jeseniške učitelje. Grdani so bili po šol- skih otrokih, ker so ti pisma za „Narod“ na pošto nosili! — Za kazen se morajo sedaj vai učitelji in učiteljice v „Slovaško vzevo“ vpi- sati. Smešna kazen, kaj ne?! — Katerega pa mi hočemo radi obrekovanja v „Slovenca“ k raportu vzeti? Menda samo Škubica, Kogej in Čuka! No ali mi jih ne sprejmemo v našo vzevo! —

Novice.

Župnik Ogrizek — težje smaknil. Kakor znano, vršiti bi se morala prihodnji četrtak, dne 10. marca, pred mariborskimi porotniki glavna razprava o tožbi, ki jo je naporil drameljski župnik Franc Ogrizek proti uredniku „Štajerca“ K. Linhartu. Naznasejamo, da se ta razprava ne boede vršila. Ogrizeku je namreč v sadnjem trenutku srce v hlače padlo in je tožbo brezpogojno omaknil. Zastopnik Ogrizeka je bil dr. Benkovič, zastopnik našega ured- nika pa dr. Plachki. Kakor znano, vleče se ta tožba še skoci meseca. Linhart je bil to- žen, ker je v „Štajercu“ pisal, da je fajmo- šter Ogrizek učitelju Adamu kruh odjedel, ali z drugimi besedami po- vedano: da ga je v neverjetni zasledovanjem ob slabo spravil. Pred prvo obravnavo stavlil je Ogrizek celo vrsto novih predlogov, tako da se je morala preločiti. Prišlo je do druge raz- prave pred 3 meseci. Razprava se je še pričela in dr. Plachki je v daljšem, temeljitem govoru ponudil obsečni dokaz resnice, ki bi svetu vso temno delovanje Ogrizekovo razlošil. K tej raz- pravi ni prišel za Ogrizeka dr. Benkovič, mar- več dr. Pipuš, znan tudi čitateljem našega lista. Pipuš je takoj predlagal, da se razprava preloži in sodišče je temu predlogu ugodilo. Kmalu po- tem stavlil je Ogrizekov zastopnik predlog, da naj se za to razpravo delegira drugo porotniško sodišče (Gorica ali Ljubljana). To nam je bilo že dokaz, da se Ogrizek boji poštenih štajerskih porotnikov in da je hotel celo stvar pred znane Ljubljance ali goriske Lahe spraviti. Temu predlogu sodišče v zmišlu postave ni ugodilo, marveč je razpisalo glavno razpravo pred mariborskimi porotniki za 10. t. m. In v sadnjem trenutku je Ogrizek zdaj brezpogojno svojo tožbo nazaj potegnul. Plačal boede torej vse ogromne troške. In poleg tega je zdaj dokazano, da je vse res, kar smo mi o temu zatiralcu učiteljev, o temu mračnjakemu čno- suknežu pisali. Nam je tudi tako prav. Ljubše bi nam sveda bilo, ako bi se tožba vršila. Kajti pravzaprav je bil Ogrizek tožen in ne „Štajerc“. Ali Ogrizek se grozovito moti, ako misli, da bode mo zdaj molčali in da bode cela stvar potihnila. Tisti dokaz resnice, ki bi ga bili pred poroto doprinesli, objavili bode mo zdaj v časopisju. Vae mora priti na dan, da svet izve, kakšni volkovi se skrivajo dandanes v ovčji obleki, kakšni poš- tenjaki igrajo vlogo pobožnih moč, kakšni so gotovi „duhovniki ljubezni“ v svojem srcu. Boj katerega samo zapričeli, se boede dokončal, če ne pred sodnijo, pa drugde v javnosti. Kajti to je boj za prostost učiteljstva od farskega jarma, za katerega mora biti vsak pošteni učitelj uredniku Linhartu in nje-

govemu vrlemu zagovorniku dr. Plachkemu hvaležen. Prihodnjiki govorimo naprej!

Ceno mesa. G. nadučitelj Jos. Sporn nam piše: Na naznanilo o cenem mesu, ki se ga glasom inzeratov v Vašem in drugih listih v Herincse na Ograkem dobi, naročil sem tudi jaz za poskus. In prišlo je! Ali kakšno razočarenje! 1) 5 K namesto 4 K naznanjenega povzeta. 2) Korba z mesom vred je tehtala tukaj 4 kg. 25 dkg.; čudno je to, da je bilo na voznom listu 5 kg. vpisano. 3) Meso samo je tehtalo samo 3 kg. 35 dkg. in ni bilo od šlegeljna, marveč skupaj zmetano (v raznih malih koscih), koščeno meso od vrata. Torej 3:35 kg. 5 K — 1 kg. po 1 K 35 h. (Tukaj doma pa dobim lepo meso po 1 K 32 h!) Da torej čitatelje Vašega cenjenega lista nadalje od tega brezvestnega madžaronskega švindelnega ohranimo, blagovolite ta dopis objaviti. S spoštovanjem itd. — K temu le še opomnimo to-le: Mi smo sprejeli kakor vsi drugi listi dotični inzerat, brez da bi vedeli, da je inzerent švinder! Za inzerate namreč noben list ne more prevzeti odgovornosti. Madžaronskih selearjev se bojite!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Poseledice prvaške obstrukcije se že kažejo. Ravno kar nam je došlo žalostno poročilo, da je vlada regulacije Drave ustavila in stavbeno vodstvo v Ptuj razpustila. Kar naprej bodi povedano, da so temu edino prvaški deželni poslanci s svojo brezvestno obstrukcijo krivi. Oni so preprečili, da bi deželni zbor svoje delo izvršil in svojim gospodarskim nalogam zadostil. Prvaški poslanci niso pustili, da bi deželni zbor v gospodarskem oziru vevaležne sklepe sprejel. Na češko komando iz bedastih političnih vzrokov so raje deželni zbor razbili. Vlada je s tem seveda zadovoljna, ker si na ta način prihrani lepe milijone denarjev, katere bi morala drugače za naše kraje porabiti. Človeku, ki opazuje in razume to stvar, se res kar lasi ježijo in mu kri po žilah zavre: zaradi ene politične komedije, zaradi prazne fraze, ki ni vredna počenega groša, približi se prvaški poslanci slovensko štajersko ljudstvo na križ trpljenja, pahnilo kmetov v najhujšo bedo... Regulacija Drave je torej ostavljena! Stavbeno vodstvo se razpusti in vsa dela se ostavi! Kakor znano, bila je ta regulacija že glasom po posl. Ornigu in dr. Jurteli predlagani postavi z dne 18. septembra 1909 sklenjena. Po tej postavi dala bi država skupno 8.190.000 K, torej 8 milijonov in 190 tisoč kron. Štajerski deželi pa bi bilo treba trčvovati le 30% skupnih stroškov v znesku 3% milijonov kron. Z drugimi besedami povedano: štajerska dežela bi dala 3% milijone kron, dobila bi pa 8% milijonov kron!!! Kdor ne razume, da bi bil to velikanski dobiček za našo deželo, ta sploh misli ne zna! In teh 8% milijonov kron so prvaški poslanci s svojo obstrukcijo spodnještajerskemu prebivalstvu, zlasti pa ljudstvu v ptujskem, ormoškem in mariborskem okraju snedli. To je nebovpijoče! Skozi desetletja že se je ob Dravi delalo, 18 let že obstoji stavbeno vodstvo v Ptuj. Kako velikanske gospodarske koristi je to, mislimo ne more nikdo zanikati. Nekateri občine (kakor n. p. sv. Martin pri Warmbergu, Sabovci i. dr.) bi bile brez dravsko-stavbenega vodstva gotovo uničene. In zdaj, ko je vse v najlepšem teku, zdaj ko je že izvršena postava urešičena, — zdaj? Zdaj se zaradi politične trmoglavosti prvaških poslancev vse delo ostavi, zdaj se vrže velikanske svote, ki se jih je že izdalo, v vodo, (kajti brez vzdržanja že obstoječega je seveda vse zopet uničeno)! Ja zdaj se vzame štajerski deželi 8% milijona kron podpore in teh 8% milijonov bode zopet romalo tja na Češko in v Galicijo, kjer niso tako neumni, da bi take svote ne sprejeli... S tem udarcem prizadeto je ptujsko-ormoško-mariborsko okraju rana, ki jo bodo čutili 30 let! Vas regulacija ostavljena! **Državni doneski** v znesku 9% milijonov neveljavni. Pogodbe glede odkupa zemljišča istotako neveljavne in bode treba cela vrsta sodnijskih razprav. Na **stotine delavcev** brez dela, ob službe! Colnov se je nabavilo že

za tisoče kron in zdaj se jih ne bode rabilo! Inventarja v veliki vrednosti leži tu! Odprti in zapričeti kamnolomi se bodejo zopet zaprti in odpustili delavce... Ali so prvaški poslanci vse to premislili, ko so v deželnem zboru začeli z brezvestno, politično obstrukcijo? In to, kar se je glede Drave zgodilo, to se bode tudi glede **Pesnice in drugih potokov zgodilo.** Za vso to neareče pa so edino prvaški poslanci krivi!!! To je njih prva „narodna pridobitev“! Napredni poslanci pod vodstvom našega neumorno delavnega Orniga (ki je zaradi tega akrajšal svoje bivanje v Opatiji!) bodejo seveda vse storili, da razveljavijo ta nastop vlada in da se vrši regulacija naprej. Dosti upanja seveda ni, da bi kaj dosegli! Kajti vlade se izgovarja na deželni zbor štajerski, ki valed prvaške obstrukcije ni mogel delati! Kar se da narediti, to bodejo napredni možje tudi naredili. Ali akrajni čas je, da tudi prvaški poslanci svojo zločinsko obstrukcijo opustijo! Kajti to je edina pot do napredka. Ljudstvo, vzdrami se in zahtevaj od svojih poslancev dela!!!

Županu Ornig se je zopet zdravje povrnilo, tako da je zamogel Opatijo zapustiti in se doma vrniti. Na poti je obiskal tudi Celje. Pri temu pa ga je še neki „šnoflar“ od „Narodnega dnevnika“ zvolnil in je hitro pisal, da je župan Ornig zdrav in da je bil le zato bolan, ker se ni upal na napredna shoda v Ptuj in Ormož. Shoda sta bila dne 20. svečana, v Celju pa je bil g. Ornig dne 1. sušca. Pisaci pri „dnevniku“ menda mislijo, da bode župan Ornig tako dolgo bolan, dokler mu oni ne dovolijo ozdraviti. Otročaji! Prvaški poslanci so se pač naših shodov bali. Niso bili bolani in vendar niso prišli. Pač zanje bolj, kajti slišali bi rešnice od slovenskih kmetov, ki bi jim še dolgo v naših zveneli!

Gospoda Keško in Ozmeč, — več kot 500 kmetov v Ptuj in Ormožu vama je izreklo nezaupanje. Zdaj se je pa tudi regulacija Drave zaradi obstrukcije ostavila. Kaj pravita k temu? Ali sta še vedno prijatelja obstrukcije? Ali se bode ta še vedno pokorila češki komandi? Pričakujemo odgovora!

Prvaški poslanci se že polagoma in še bolj na tihem ščipljejo in ravajajo, češ kdo je kriv obstrukcije. Doselej se sicer v javnosti še nazaj držijo. Ali naši čitatelji naj si zapomnijo: prišel bode čas, ko bodejo prvaški poslanci sami pljuvali na tiste, ki so obstrukcijo v deželnem zboru povzročili ter na češko komando pričeli!

Neki Lesničar, baje večni študent, ki svojih študij ne more dokončati in se zato raje na troške „narodne stranke“ skozi življenje klati, — bil je od celjske „narodne“ gospode na naš kmetaki shod v Ormož poslan, da bi delal nemir. Fant se je tudi najprej v Ptuj na shodu prikazal. Spil je vkljub gestu „Svoji k svojim“ kosarec nemškega vina. Ali potem je bil raje čisto tih. Kajti videl je, da slovenske kmetake pesti niso tako nežne, kakor ročice „narodnih“ frajlic. Popoldne pa je bil ta Lesničar v Ormožu že bolj korajžen. Prignal je par fantov seboj, kateri so se preje no „gratis-piru“ v „Čitalnici“ napiili. In hotel je razpravljati. Zahteval je besedo in delal medklice. Besed se mu na željo kmetov ni dalo. Kajti kmetje niso prišli na shod, da bi poslušali take študentovske fantke. Odkrito povemo: ko bi se oglasil k besedi kak kmet, ki je pristal „narodne stranke“, bi jo gotovo dobil. Tudi prvaški poslanci bi jo dobili. Ali tega se pač ne more od nas zahtevati, da bi dali vsakemu iz Celja priromanemu fantalinu besedo. Lesničar seveda še ni miroval. Končno se je kmetom razburila kri in malo je manjkalo, da niso Lesničarja za študentovska ušesa prijeli in preklotali. Z veliko težavo so morali naprednjaki razburjene kmete nazaj držati. Zato se je poklicalo policaja, da je Lesničarja varoval in vun peljal. Ko bi policaja ne bilo, bi jih fant poštno po grbi dobil. Moral bi se torej ormoški policiji lepo zahvaliti, ko bi imel le trohice hvaležnosti v sebi. Ali ne, — Lesničar se je odpeljal v Celje in je napisal v „Narodni dnevnik“, da so kmetje iz ormoške okolice samo šnoparji in faloti. To psovko je vrgel mokronosi Lesničar kmetom v obraz. Ni čuda, da je razburjenost velika in da kmetje prihodnjic ne bodejo tako mirni, kadar jih pride taki fant nadlegovati.

Kmetje se bodejo zapomnili to „narodno“ lumparijo!

Nesramno hujskanje. Iz sv. Lenarta sl. g. se poroča: V tukajšno nemško šolo so sprejeli tudi nekega pokvarjenega dečka, to pa le na prošnje njegovih staršev. Dotični deček je imel že preje v slovenski šoli v vedenju najlažbi red. Pred kratkem enkrat rezal je z drugimi dečki palice. Pri temu so se dečki sprli. Eden šolarjev je omenjenega fanta udaril po glavi in ta mu je v jezi zasadil nož v hrbet... To je cela stvar, ki je seveda žalostna. Ali kdo je kriv? Prvaški listi v svoji neznaniki podlosti mečejo zdaj blato na nemško šolo, kakor da bi bila ta vsaka kriva. Za vraga, med slovenskimi učenci se dobi tudi tatove, lažnike, pretepače, — ali je šola temu kriva? Dotični smrkolin je bil že leta dolgo v slovenski šoli; zakaj ga tam niso bolje vzgojili? Njegovi starši so slovenski starši. In nemška šola naj bi bila vsaka kriva? To je podlost, ki jo zamore izmisliti le tisti celjski list, kateremu je častikraja edina skrb! Ti gospodje naj raje pogledajo na okoliško šolo celjako! Ti gospodje naj gledajo, da se slovensko učiteljstvo očisti raznih smeti! Gledajo naj, da bodejo slovenski učitelji svojo dolžnost storili! Z nesramno, podlo hujskarijo proti nemški šoli pa ne bodejo drugega dosegli, nego da se jih bode ljudstvo še bolj ogibalo in jih bode javnost še bolj zaničevala. Fej čez hujskake!

Slovenski poslanci, kje ste? V Ptuj in v Ormožu je več kot 500 slovenskih kmetov sprejelo sledečo resolucijo, ki jo je treba pribiti na duri, da jo ves svet pozna in čita:

„Danes dne 20. svečana zbrani volilci in kmetje sploh odločno in slovensko protestirajo proti zločinski obstrukciji v deželnem zboru, s katero se nam je vzelo zadnje upanje do gospodarskega zboljšanja. Izražamo tej nesrečni politiki svoje zaničevanje in slovenskim poslancem svoje nezaupanje.“

Vsi poslanci ste dolžni, da odgovorite tej izjavi slovenskih kmetov. Kje ste torej, prvaški poslanci? Ali vas vest peče? Ali vam je žal, da ste ljudstvu podpore odjedli? Dajte kmetu nazaj, kar ste mu vzeli!

Proti brezvestni prvaški obstrukciji se vrhijo po celem Štajerskem veliki shodi volilcev. Tako so se vršili v Leutschachu, Eibiswaldu, Slov. Gradcu, Arnsfelau, Celju, Mariboru, Šoštanj in itd. Povod so volilci izrazili svoje zaničevanje nad nesrečno prvaško politiko, ki škoduje celi deželi štajerski.

Kmetaka beda. Dne 25. p. m. prišla je večja kmetaka deputacija (20 kmetov) iz ormoške kraja v Ptuj. Kmetje so hoteli pri okrajnem glavarstvu proti krivični razdelitvi podpornih denarjev po toči prizadetim posestnikom protestirati. Ali pri temu se kmetje niso in niso hoteli obrniti na slovenske poslance. Kmetje v ptujskem, kakor v ormoškem okraju poznajo zdaj prvaške poslance natanko in vejo, da od teh klavnih gospodov nimajo ničesar pričakovati. Slovenski kmetje ne marajo več za slovenske poslance! To je dejstvo, ki ga nikdo ne more več izbrisati... Omenjenih 20 kmetov iz ormoškega kraja se je hotelo valed tega raje do okrajnega načelnika g. Jos. Orniga obrniti. Kajti do g. Orniga imajo kmetje veliko zaupanja in se obračajo vedno pogosteje do njega. Ali žalibože g. Orniga to pot ni bilo doma, ker je bil valed hude bolezni v Opatiji. Valed tega ga je zastopal okrajni odbornik g. Maks Straschill, ki je radovoljno peljal kmetako deputacijo k okrajnemu glavarstvu. G. okrajni glavar Weiss pl. Schlessenburg je kmete prav prijazno sprejel. Obljubil je tudi, da bode dotično zadevo strogo preiskal in vse potrebno ukrenil, da se prepreči krivično razdelitev podpor. Zadovoljni s svojim uspehom so kmetje zopet odšli.

Oj ti ravaži! Celjski prvaški lističi se zdaj grozovito jezijo, ker so se slovenski ormoški kmetje v podporni zadevi obrnili raje na nemške može, nego na slovenske poslance. Ti otročja jeza ti! Ali bodejo kmetje morda enega Spindlerja ali enega Lesničarja vprašali, do koga naj si v svoji bedi obračajo? Slovenski poslanci so slovenske kmete dovolj dolgo za nos vleкли! Zdaj se ne pustijo več. Tolike bedastim prvaškim listom v odgovor!

Kaplan v sv. Lenartu sl. g. zviija in taji po klerikalnih listih svojo hujskarijo v šoli in se dela za najnedolžnejšega jagnjeta na svetu. Nasproti temu pa izjavlja posl. Malik, da vzdržuje vse svoje trditve glede kaplana v Sr. Lenartu in jih zamore tudi pred sodnijo s pričami dokazati. Sicer pa naj kaplan pazi, da se ga ne opozarja na evangelijske Mateja kap. 17 v. 2...

„Sokole“, mlade fantke, ki imajo še večkrat kapljico pod noskom, imamo tudi v Ptuj. Pri nekem pogrebu so se prvič pokazali. Žalibože, da je deževalo. Zato smo tudi samo tista dolga peresa nad mokrimi nosovi videli. Ko bi sonce sijalo, bi pa tudi rdeče srajce fantkov videli. In na te rdeče srajce smo se že tako veselili. Ko so ti „sokoli“ korakali od pogreba, mielili so demonstrirati. Hoteli so namreč priko porabiti in marširati, da bi se kar hiše tresle in „turm“ na novem „rotovžu“ podrli. Ali skrbna ptujaka policija se je bala, da bi ti fantki za svoje otročje izzivanje ne dobili par „klapovušnic“ in vzela jih je zato pod svoji zaščito. Trije in trije so korakali fantki domu in niti svojih lepih rdečih srajc niso mogli pokazati... Oj žalost!

Učiteljsko društvo v Ptuj se je na svojem zadnjem sestanku odločno proti slovenski obstrukciji v štajerskem deželnem zboru izjavilo, ker je ta učitelstvu hudo škodovala.

Krščansko ljubazan, seveda v modernem, klerikalnem zmišlu, kažejo črni dopisniki prvških listov ob vsaki priložnosti. Navadni človek se bori proti političnim nasprotnikom z vsemi pošteniimi sredstvi to je gotovo. Ali tudi najzadnejši in najstrastnejši politični apitator še ni tako posurovel, tako podivjal, da bi političnemu nasprotniku privoščil smrt ali želez bolezen. Nobene stranke ni na svetu, ki bi svoje pristaše tako moralčno zastrupila. Niti divjaki v rodini Afrike niso tako barbarški, da bi napadali bolnike in pljuvali na mrljice... Pač pa so tako barbarški, tako podivjani nekateri ptujski — duhovniki! Žalostno je to, ali resnično! Ti duhovniki, katerih imena bi lahko naštel, so se strahovito veselili, ko je naš urednik zopet zbolel. Kar skakali so od veselja, kar so mislili, da bo Linhart zdaj vendar umrl. In svojega prav „krščanskega“ veselja ti „duhovniki“ niti skrivati niso znali. Vsemu svetu so hoteli pokazati, kako moralčno propali so! Zato ja šel eden teh krščanskih pridigarjev in jo hitro napisal članek za ljubljanskega „Slovenca“, v katerem se je norčeval iz boleznii našega urednika... Fino ste se obnesli, gospodje! In vendar lahko trdimo, da ste si sami v zobe pljunili. Kajti zdaj vsaj svet vaše „krščanstvo“ in vašo „kulturo“ pozna. Sicer pa vam naš urednik ni hotel napraviti veselja, da bi umrl. Nasprotno, z božjo pomočjo se mu že zopet bolje godi in z božjo pomočjo bo de i zanaprej razkrinkeval vašo slabost in vašo propalost!

Ptujski „krigerji“ so se zadnjič zopet enkrat nekoga pogreba udeležili. Marširali so prav fejet, celo tisti, ki ne vejo, koliko lukenj ima komis. Vodil jih je komandant Pinterič. Pri tej priložnosti pa moramo Pinteriča nekaj podučiti. Cesaraka znamenja in odlikovanja se namreč nikdar ne nosi na mantelju! Pinterič je pa to storil. Morda je to pri papeški „armadi“ navada. Ali pri nas na Avstrijskem (kakor sploh povsod, kjer imajo redno vojaštvo) se takih znakov ne nosi na suknji, temveč le na blazi ali Waffenrocku. To naj si nekdanji papeški oficir g. Pinterič blagovoli zapomniti! Drugače bi prihodnji eden ali drug od „krigerjev“ celo medajo na hrbet pripel...

Prvški rogovileži pred sodnijo. Naši čitatelji se bodo že spominjali, kako je prvško časopisje pred par meseci vpilo, da so železniški uslužbenci v Pragerskem napadli in oropali nekaj mirnih Slovencev. Mi smo takoj vedeli, da mora biti stvar drugačna. In res, pred okrožno sodnijo v Mariboru je prišla resnica na dan. Cela stvar je namreč sledeča: 8. junija so se peljali iz Ptuja proti Pragerskem znani svinjaki mašetar Jeza, nadalje neki šribar Pliberšek, cukrkerkar Illich in kmetijski fant Spur, vsi seveda zagrizeni in hudi „narodnjaki“. Že med vožnje so vpili, tulili in ljudi nadlegovali. Konduktier jih je moral večkrat na mir opozarjati. V Pragerskem so „narodnjaki“ napravili take podivjane škanđale, da uradnik ni pustil, da bi se naprej

peljali. Jeza se je ravnal kakor divjak. Poavol je uradnike in delavce, jih suval in brcal, vpil in tulil, tako da so ga morali konečno zvezati in orožnikom oddati. Pri temu pa je pričel tuliti, da se mu je 4000 K ukradlo. Jeza ima sploh navado, da dolži druge da mu krađejo. Za svojo podivjanost je prišel pred sodnijo, ki ga je na 3 mesece težke ječe, poojstrene s postom vsakih 14 dni, obsodilo. In za take podivjane ljudi se poteguje prvško časopisje! Fej!

Šnopsarji, pijanci, zastojčki in hlapi!! S temi grdimi psovkami obrekuje celjaki „Narodni dnevnik“ tistih par sto poštonih slovenskih kmetov iz ormoškega okraja, ki so se zbrali na shodu pri Škorčiču. Kmetje! Zapomnite si te psovke! Napisal jih je brčkone vaš domačin, večni študent Leskovar. Kmetje! Taki fantiči vas imajo za šnopsarje in falote! Ali se bode našel še pošteni kmet v ormoškem okraju, ki bi pustil „Narodni dnevnik“ v svoji hiši? Ne!! Vun z „Narodnim dnevnikom“ iz vsake kmetake hiše! Šnopsarji“ in „hlapi“ ne potrebujejo tega lista! Naj ga Lesničar sam bere! Vun z njim!

G. Vekoslav Spindler, vpokojeni slovenski poet, je za javnost odgovorni urednik „Narodnega dnevnika“ in veled tega tudi „Narodnega lista“, ki polni svoje predale z izrezki prvga. To velja! Mi sicer ne vemo, v kolikor dopuščajo tisti, ki dajejo denar, g. Spindlerja žurnalistične svobode. Vemo, da je dr. Kukovec kot vrhovni poveljnik zaspane „narodne stranke“, svoj čas pred sodnijo prav žalostno sodbo o časnikarjih izrekel. Dejal je namreč približno tako-le: Jas prav dobro vem, da morajo redakterji ra povelje vse storiti, tudi čast krasti... Takine „moderne“ nasore ima načelnik „moderne“, „narodne stranke“ o žurnalistih. Potemtakem torej tudi g. Vekoslav Spindler ni nič drugega, nego slepo in pokorno orodje v rokah mogotcev. Ali naj bode to kakor koli še hoče, naj deluje g. Vekoslav Spindler na komando ali po lastnem nagibu, res je, da sta v zadnjem času narodna lista v grdem osebnem obrekovanju in podlem sumničanju prekosila celo najgrše klerikalne lažnike. Ne vemo, ali se je g. Spindlerju konzadiralo čast krasti, ali je to sam iz svojega storil. Ali nepobitna resnica je, da je moral g. Vekoslav Spindler te dni v 3 številkah „Narodnega dnevnika“ 3 krat svoje laži preklicati in 3 „častne izjave“ objaviti ter popisati. Kdor tega ne veruje, naj vzame omenjeni list v roke in videl bode to 3 „častne izjave“, ki so obenem moralčne obsodbe najhujše vrste za Spindlerja in vso njegovo stranko. To seveda zdaj ni prvič. V teh par letih, odkar je odslavila klerikalna „Domovina“ g. Spindlerja in je ta na znani načina in z izrabljanjem kredita raznih oseb ustanovil „svoj“ dnevnik, moral je že opotovano svoje laži preklicati. Opozorjamo le na podlo obrekovanje, s katerim je skušal „Narodnik“ umazati g. Flucherja v Veliki Nedelji. Kako se je Spindler bahal, da se ne boji tožbe. In kako milo je potem, ko je res tožba prišla, za odpuščenje prosil tet vse preklical. Brez dokaza, samo z nado, da se bode kdo njih perfidnosti vstrašil, obrekujejo ti ljudje. Zdj pa objavlja Spindler kar 3 častne izjave!! Bojise sodnije, in javno priznava, da je lagal in čuast krađel. Zdi se nam, da ima dr. Kukovec z ozirom na „narodne“ časnikarje pravo mnenje... Za Spindlerja pa je skrajni čas, da poneha s svojo taktiko podlega obrekovanja, kajti drugače bi se mu znalo pripetiti, da enkrat ne najde tako „milostnih“ tožnikov, kakor so klerikalci. Za nas in sploh za vso poštono javnost se taka vrsta boja sama oboja. In tako „narodno“ časopisje zasluži nemškega imena „Schand- und Brandpresse“...

Kaplan Rahuza iz sv. Barbare v Malezah je bil pred sodnijo zaradi neke hujskajoče pridige obsojen na 50 K globe. Čestitamo iz polnega arca! Veš, Jakec, ne živimo več v srednjem veku, ko so imeli ljudje troje vrste vso pravico. Zdj je treba jezik za sobni držati, pa čeprav je ta jezik žegnan. Torej še enkrat: naše čestitko!

Gospod dr. Brumen v Ptuj, mirno in prijazno Vas vprašamo to-le: Ali imate Vi sploh navado, da zahtevate plačilo za zastopanje od tožnika kakor od toženca, torej od dveh strani, ali pa je to le posamezni slučaj? Saj nas razumete, kaj ne? Mi vemo

namreč mnogo, kar Vi, gospod doktore, gotovo ne bode objavili ne v „Slogi“ ne v „Slov. narodu“... Kaj ne da nas razumete? Veste, človek je lahko še tako „nesebični“ prijatelj slovenskih kmetov, ali — dva krat računati za eno delo, to ne gre! Tako, velece-njeni gospod dr. Brumen, zdaj pa le korajža in odgovorite na našo prijazno vprašanje!

Prizivna tožba. Fant Repe, ki se je zoperstavljal ptujski policiji pri razgrajanju, je na prvško hujskanje g. stražmojstra tožil, češ da ga je ta ranil. V reenicu pa se je sam ranil. G. stražmojster je bil pri obeh instancah opröčen. Repejev zagovornik dr. Lašič niti k obravnavi prišel ni...

Proti novemu vinskemu davku je sprejel občinski zastop mesta Ormož sledeči sklep: „Občinski odbor mesta Ormož kot predkraja ene najodličnejših vinogradniških pokrajin štajerskih, katere prebivalstvo skoraj izključno od vinogradništva živi, smatra vpeljavo nameravanega splošnega vinskega davka za težko oškodovanje vinogradniškega prebivalstva in dviga proti nje odločni protest. Se niso odstranene splošno znane škode, ki jih je povzročila trana št. Z veliko pridnostjo, težkim trudom, velikimi žrtvami na denarju in s pomočjo države ter dežele, kakor pošiljativjo potovalnih učiteljev, pčmočjo pri davkih, dovolitvijo brezobrestnih posojil itd je bilo vinogradnikom mogoče, da uredijo del uničenih goric na novo in se tako pred prepadom rešijo. Da se doseže končni cilj, izdatni dohodek iz vinogradov, je potrebno, da se vino hitro po primernih cenah odda, da se poraba vina ne zmanjša, marveč dviga. Razni vzroki, kakor znižanje porabe vina valed splošne druginje, par bogatejših trgatav, nros cenega vina iz Ogrskega in sosednega Hrvatskega itd. so povzročili, da so cene vina padle in se je hipoma ostavila vinska odaja. Zopetna naklada čez 7 milijonov kron na porabo vina, kakor jo zahteva nameravani davek, pa bi znižala porabo vina ali pa njega cene. Oboje bi bilo usodepolno za gospodarsko izmogano vinogradniško prebivalstvo. Vinogradniki bi potemtakem vse žrtve zastopaj prinesli in bi zopet pred uničenjem stali. Iz tega stališča zahteva občinski zastop mesta Ormož od svojega državnega poslancu R. Marckhu, da se postavi odločno proti nameravani vpeljavi splošnega vinskega davka, da ta sklep v državni zbornici razglasi in da z vsemi sredstvi deluje, da se ta davek ne sprejme.

Posl. Marckhl bil je pri železniškemu ministru in je zahteval zboljšanje železniških zvez s konjiško železnico, kar se mu je tudi obljubilo. Vsa hvala delavnemu g. poslancu, ki se poteguje za gospodarska vprašanja naših pokrajin.

Posl. R. Marckhl predložil je v državni zbornici peticijo sledečih korporacij, ki mu jih je izročilo avstrijsko državno vinogradniško društvo in ki vsebujejo ostri protest proti nameravani vpeljavi novega vinskega davka, i. a.: filijalka Celje, Brešice, Slov. Bistrica, Konjice Rogaska Slatina, Sernica, Ljutomer, Mala Nedelja, Sv. Lovrenc dr. p., Vidan, Ivankovce, sv. Jurij na Ščavnici, nadalje ces. kr. kmetijske družbe za Štajersko, nadalje okrajnega zastopa ljutomerskega, vinogradniškega društva v Ljutomerju, zadruge trane šole v Ljutomerju itd. Poslanec Marckhl je tudi obljubil, da bode z vsemi sredstvi v zmišlu teh predloženih peticij deloval. Ker se tičejo tudi slovenskih pokrajin, je pač upati, da slovenski poslanci ne bodo zopet pozabili, kaj so slovenskemu ljudstvu dolžni. Posl. Marckhl pa lepa hvala!

Posl. V. Malik predložil je v državni zbornici peticijo avstrijskega državnega društva za vinogradništvo, ki so ednako glasne in sprejete od sledečih filijalk c. k. kmetijske družbe za Štajersko: Arnfels, Deutschlandsberg, Leibnic, Leutachach, Stainz, zgornja Radgona, Wildon, Gleinstätten, Velika Nedelja, Lannach in Dizelj. Te peticije se tičejo protesta proti nameravani vpeljavi novega vinskega davka. Tudi posl. Maliku gre vsa hvala za njegovo neumorno delovanje v prid naših vinogradnikov. Sejem v Ptuj se dne 2. marca se je dobro obnesel. Prignalo se je 320 konjev, 1240 koov govede, 890 prašičov. Trgovina je bila pri navadnih cenah zelo dobra. Prihodnji živinski se-

gotovo
Slov.
Veste,
elj slo-
čun a-
velece-
rajza in
zoper-
je na
čes da
nil. G.
poročen.
ravnavi
ejel ob-
"Ob-
aja ene
jerskih,
inograd-
sploš-
kod o-
bi val-
est. Se
i jih je
težkim
in a po-
vijo po-
dovolit-
inograd-
goric na
Da se
vinogra-
rimernih
zmanjša,
anje po-
gostejših
n sosed-
so cene
nska ok-
kron na
vani da-
pa njega
lno za
ograd-
ki bi po-
bi zopet
zahteva
za držav-
stavi od-
nega vin-
zbornici
a se ta
mu mini-
ih zvez s
objubilo.
je potegu-
rajin.
vni zbor-
mu jih je
de društvo
ameravani
dva kva,
rica, Kon-
ner, Mala
lvankovce,
kmetijske
ga zastopa
a v Ljubi-
merju itd.
da bude s
nih peticij
a pokrajni,
ne bodejo
stvu dolžni.
lavni zbor-
društva za
in sprejete
družbe za
3. Leibnic,
a, Wildon,
a in Bizelj.
namerava
ega dav-
za njegovo
ogradnikov.
se je dobro
1240 kovov
bila pri na-
živinski se

jem se vrši 16. marca, prihodnji svinjski sejum pa že 9. marca.

Podružnica Laški trg kmetijske družbe imela je 20. p. m. svoje zborovanje, na katerem se je podalo tudi poročilo o delovanju. Načelniku g. direktorju Valentinitich izjavilo se je za njegovo požrtvovalno delo v prid kmetijstvu zahvalo in polno zaupanje. Zborovalci so z zaničevanjem obosidili hujskarijo prvaških listov proti g. načelniku.

Toče, veliko kot lečo, opazovali so te dni v Sevnici.

Porotno sodišče v Mariboru prične 7. t. m. s svojim prvim letošnjim zasedanjem. Doalej so razpisane sledeče obravnave: 7. marca Jožef Peasek, uradno poverjenje; Marija Serdinšek, detomor; — 8. in 9. marca Anton Kmetec, umor; — 12. marca Gašpar Gollob, zločin po § 127 k. z.; Valentin Kolar, požig, javno nasilstvo in pretepanje; — 14. marca Jožef Maršič, požig in tatvina. — 15. marca Jožef Vogrinc, požig. Nekaj slučajev bode bržkone še prišlo na vrsto.

Minister tožen. Neka Marija Kaliwoza tožila je ministra dr. Hochenburgerja za odškodnino škode, katero ji je ta baje valed zastopanja pred sodnijo prizadel. Tožiteljico je zastopal dr. Kukovec. Pri zadnji razpravi je tožiteljica propadla, ker je sploh vsa njena tožba smešna in brezupna. Mi tega niti omenili ne bi, ko bi se Kukovec v svojem dnevniku ne bahal. Ali mož raznaša po celem svetu svoje „lovorike“ in se dela za „znagovalca“, čeprav je tožbo izgubil.

Umri je v Celju posestnik in kovač g. M. Grillez. N. p. v m. l.

Podpora celjskemu okraju. Poroča se, da dobi celjski okraj še 60 vagonov sena in 22 vagonov klajne slame. Seno se bode oddajalo po 4 K meter cent, slamo pa po 2 K. Nadalje dobi celjski okraj tudi še 29 met. rentov travniškega svmona, deteljinega pa 570 kg.

V Ptaju najdene so bile sledeče stvari: Denarnica iz črnega usnja z nekaj drobišom; 1 bela moška sravca v zavoju; 1 molitvenik, vezan v belo kost; 1 črna denarnica z manjšo svoto denarja; 1 par voljnenih rokavic; 1 bela poletar bluz; 1 štikerijska (najdena v mestnem parku). Več se izve pri mestni policiji na rotovžu.

Kinematograf v Ptaju (kazino) je vedno dobro obiskan. Zveč slike so pa tudi tako imenitne, da gre vsakdo rad k predstavi. Tudi cene niso previsoke. Programi, ki se vsak teden dvakrat menjajo, so vedno zanimivi. Priporočamo obisk toplo!

Umri je v Ptaju gospod Jožef Zelenik, posestnik in bivši načelnik ptajkega okrajnega zastopa. V življenju smo si bili politični nasprotniki. Ali smrt pogladi vsa nasprotja. Ranjeka je zadela srčna kap. Zvečer od 10. ure se je še zabaval v gostilni Mahorič; drugo jutro pa so ga našli mrtvega v postelji. Pogreb je bil v nedeljo popoldne in so odpeljali zemeljske ostanke v sv. Urban. Zelenik je za svojo politično stranko mnogo žrtvoval. Naj mu bode domača zemljica lahka, naj v miru počiva!

Štajerska šparkasa imela je te dni v Gradcu svoj shod. Skupne vloge l. 1909 so znašale 131.390.575 K. Vloge so od l. 1908 za več kot 8 milijonov narasle. Šparkasa je dovolila 150 podpor. a. 35.900 K za zgojo in poduk, 35.900 K za vboje in bolnike, 28.000 K pa v druge namene. Skupaj je dovolila torej podpor za 99.800 K. Pač krasni, veliki zavod!

Tat. Fajmoštrov Moravec v Mariboru je ukradel neki fant par čevljev v vrednosti 14 K. V trgovini Francesch v Mariboru pa je bilo 11 kil usnja v vrednosti 46 K ukradenih.

Viomilci v Mariboru so flosar Kocper iz Loperšiča, viničarka Florjančič iz sv. Petra in njen sin Jože viomilci pri trgovki Letonja. Brat trgovke jih je pa pravčasno opazil. Policija je prišla Kocpra na lica mesta, viničarko in njeneega sina pa v sv. Petru in je vse tri zaprl.

Kradja je kuharica Ana Stranjšek iz Lahoncov evroji gospodinjji v Mariboru. Tatlico so dali pod ključ.

Povezilo se je v Ptaju neki pekovski učencec neko kmetico, ki je padla in si izbila zob. Fant ji je dal ves denar (nekaj čez 5 K.) Ali popoldne je žena zopet prišla in hotela še več imeti.

Rešitelj smrt. Že pred letom dni je bilo znano, da pretepa posestnik Perk v Št. Lju sl. g. svojo ženo na nečloveški način. Pred pol letom je žena valed večnega tepeža obolela in morala v postelji ostati. Perk jo je pa še naprej trpinčil in ji celo hrane ni dajal. Kaplan, ki jo je dal v sv. olje, je napravil naznanilo. Celotruplo revica je bila ena rana; ena noga je bila že segnata. Zdjaj je nesrečnica umrla.

Surovost. Sodniji naznanilo se je posestnika Žagerja iz Čadrama. Vilil je namreč nekemu psu terpentina v zadnico in ga težko poškodeval. Pač neverjetna surovost. Takega mučilca živali naj bi se pošteno zaprilo!

12 sunkov z nožem dal je znani pretepač Kobale v Proščinah pri Celju fantu Gajšku. Izrezal mu je tudi eno oko. Fant je smrtonovarno ranjen.

Umetna gnezda (Nistkästchen) za senice, zelo potrebna in koristna, zlasti z ozirom nato, da pričakujemo letos sadno leto in vsled tega moramo varovati ptico, — dobijo se v Ptaju pri firmi brata S l a w i t a c h.

Obstrelili se je v Ptaju 21letni mehanik Hans Spruschina. 3 kroglice so mu ostale v pljučah. Smrtonovarno ranjenega so odpeljali v bolnico.

Povezilo. V Celju se je splasil neki konj in je povozil 5 letnega Jos. Reinisch. Teško ranjenega otroka so oddali v bolnišnico.

Tista ženo posestnika Krajca, kateri se je valed otrokove smrti zmešalo, so našli mrtvo v Ščavnici pred ljutomerskim mlinom.

Izginili je 8 letni šolar Johan Kleinšek v Makavi. Bojijo se, da ni padel v potok in utonil.

Iz Koroškega.

Peslanec Dobernig je v državnem zboru orglarja Grafenauerja tako temeljito okrcal, da mu je vsa zbornica ploskala. Znano je, da ima Grafenauer to grdo navado, da obrekuje koroško svojo domovino pred vsaj javnostjo. Posl. Lobernig rekel je m. dr. tudi sledečo: Odkar je Grafenauer v državnem zboru, jemlje si pravico, govoriti v imenu koroških Slovencev. Ali mi imamo med nerazkimi koroškimi poslanci tudi take, ki zastopajo koroške Slovence in so deloma od teh izvoljeni. Zamudili bi svojo dolžnost, ko bi ne zavrnili vsak napad na uredbe Koroške. Grafenauer pretirava in govori napačno ter neresnično. Korošec ima krepki domovinski čut, čeprav se pri Grafenauerju ta plemeniti čut ne opazi. Grafenauer je imenoval Koroško „avstrijske Turčije“ in je skušal koroške prebivalce, Nemce in Nemcem prijazne Slovence v javnosti poniževati. Nobene besede pa ni našel za gospodarski in kulturni razvoj te dežele, vkljub temu da je član koroške državnega zbora; tam je svedel veliko bolj ponižen. V deželnem zboru je Grafenauer hvalil večino, v državnem zboru pa jo hudo napadal. Potem je označil posl. Dobernig razvoj Koroške. Da so koroške šole dobre, to dokazuje sam Grafenauer najbolje, ker zna tako dobro nemško. Na Koroškem ni pokrajine, ki bi bila izključno slovenska. Slovenci se utijo v nemških šolah nemščino in zahtevajo sami nemški poduk. Kar se pa izživljanja na kolodvoru v Celovcu tiče, omeniti je, da so izživci vedno nemško znali in so nalašč uradnike nadlegovali ter škandale delali. Prvaki hočejo z namenoma prepire delati. Oni hočejo slovenske pokrajine od Koroške odtrgati. To bi pa tudi za koroške Slovence uničenje pomenilo. Prvaki hočejo slovenski del Koroške z drugimi slovanskimi deželami združiti in novo slovansko državo uresničiti. Proti temu veleizdajalstvu se hočejo naprednjaki tudi zanasprejati.

Dob pri Pliberku. Piše se nam: Ljubi „Štajercer!“ Prosim te za mali prostorček, kajti jaz še kaj sporočim iz našeg kraja. Veš tudi mi te radi beremo, le na skrivnem, ker imamo jagra ki za teboj jaga. Ta jager je ženskega spola in je cela Marijina devica in se močno drži škričel fereina. O klerikalnih tercialkah bi lahko mnogo povedali. Vsak dan gredo k službi božji; ali ni jim za službo božjo, veliko pa za sladko vince, ki si ga v večji meri privoščijo. Sveda skučejo in plešejo z fanti in se muzajo kakor zaljubljeni

mački. Ena teh družbenic večkrat „Štajerca“ bere, romane pa zmerom; to je veliki greh ako „Štajerca“ bere, zato leti vasko soboto k apo-vedi, da se malo potolaži, torej naši šviceljni mislijo da imajo samo te boljše dekleta v knjižnici in so samo take, ki jih mi imenujemo aušus. Pa tisti aušus ni za drugega, kakor za liste okoli nosit, namesto da bi ga na travi pravi kraj zanesla ga pa po te drugih hišah okoli vlačji, da ga grdo obrekujejo pa tega usšusa je po celi vasi polno kakor hudega duha. Dekleta ako se v knjižnici ne boste lepšega učili, vas bo pa naš „Štajerc“ lepšega učil. Jaz pa tako zakličem iz celega grla: Živio naš ljubljani list „Štajerc“, želim ti mnogo uspeha. Slava tebi „Štajerc“ kateri nam resnico govoriš.

Slov. Pijalburg. Dobilimo smo ta-le „popravek“: „Slavno uredništvo! Sklicuje se na § 19. tiskovnega zakona prosim, da glede v 5. številki Vašega lista, datirani z dnem 30. januarja 1910, izišle notice pod zaglavjem „Slov. Pijalburg“ („Ljubljansko zavarovanje“) arpejmete sledeči popravek: Ni res, da se je neki posestnik v Selah pustil zapeljati, da svoje posestvo zavaruje pri ljubljanski družbi, da je imel nesrečo, da je kmalu potem pogorel in da je mesto 17.000 K znašajoče škode dobil od ljubljanske zavarovalne družbe celih 1.600 K. Res pa je, da je pri „Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani,“ koje zastopnik je g. občinski tajnik Fr. Müller v Pliberku, zavaroval svoja posestva edinole eden posestnik v Selah, namreč g. Filip Kodrič za 7000 K iz lastne volje, katero zavarovanje se je pričelo s dnem 31. januarja 1909, a do danes Kodrič še ni pogorel. V Ljubljani, dne 14. februarja 1910. J. Vencaj, kot zastopnik „Vzajemne zavarovalnice“ v Ljubljani.“ — Na ta „popravek“ bode naš dopisnik pravilno odgovoril. Mislimo, da so vsi Korošci prepričani, koliko je ljubljansko zavarovanje vredno.

Iz Bilevske (Ludmanusdorf) se nazna piše: Ko so pred nekaj leti na fajmoštrovo zahtevo takratni občinski odborniki sprejeli sklep, sediti mešnarji z javnimi denarji, to pa s pogojem, da postane poslopje last farne občine, je to šupnik odklonil in naznanil raz prišnice, ča se bode za zgradbo mešnarje denarje nabiralo. In res se je našlo mnogo posestnikov, ki so dali prispevke in vozili; tako se je hišo zidalo. Hiša je zdaj cerkvena last in jo upravlja šupnik. Že takrat se je ljudi svarilo, da naj ne dajejo denarja za mešnarjo, pri kateri ne bodejo potem ničesar za govoriti imeli. Ali vse ni nič pomagalo. Da pa so posestniki svoje doneske bolj radovoljno dajali, reklo se jim je, da bode v novem posloju tudi prostor za hebamko na razpolago; mnogo jih je, ki so le z ozirom na to objubo svoje doneske darovali. Hebamka šla je torej tudi res v novo stanovanje; ali njeno veselje ni dolgo trajalo. Sedanji šupnik vporabljal je svojo „pravico“ brez ozira na vse prejšnje objube in je hebamki stanovanje odpovedal. Nekaj faranov se zdaj čez to razburja, da se je nekdanj dano objubo tako grdo prelomilo. Cerkevna ključarja pa sta hebamki nasvetovala, da naj se ne pokori fajmoštrovom povelju. Tudi nekaj občinskih odbornikov je objavilo, da se temu fajmoštrovom početi ne pokorijo. Govori se, da se bode pod pogojem dane doneske nazaj zahtevalo. Ali najlepše še pride. Pri odpovedi stanovanja izjavil je fajmošter, da se bode stanovanje hebamke porabilo za lokal izobraževalnega društva, ki se ga namerava ustanoviti. Tam se bodejo bodoči tamburški zbirali. Ja zakaj pa ne da fajmošter v ta namen eno sobo svojega velikega farovža ne razpolago? Kako pridejo kmetje k temu, da moraja na tak štrindlerski način s svojimi krvavimi krajcarji za neko politično hujskarijo lokal zidati, medtem ko mora hebamka stanovanja okoli iskati? Poročali bode o izidu te stvari še pozneje. Radovedni pa smo, kakšno stališče bode k temu zavzel novo izvoljeni šupnik. Ali bode poslušni farovški hlapec, ali pa bode varoval interese občine?

Konj udaril je v Arnoldsteinu 6 letno hčerko nekega uradnika in jo težko ranil.

Zaradi sleparije so zaprli delavca Franca Hochkofler v Bustrici R. d.

Tatvina. Delavcu Lombarju v Stückelnu je ukradel nekdo 200 K

Cigan prodal je kmetu Jos. Reiger v Št.

Vidu i. D. neko „medicino“. Lahkoverni kmet je dal separju 30 K, 2 prstana, 1 uro. Poleg tega je cigan še kradel. Oj ti lahkovernost!

Koroške pivovarne so l. 1909 v 36 tovarnah izdelale 246.348 hektolitrov pive.

Pobegnili sta i celovške ječe dva vlomilca. Prvi je tisti Pogačnik, ki se je svoj čas v duhovnika preoblečen okoli klatil in kradel. Drugi pa je Warmut, katerega so pri vlomu a sv. Petru vjeli. Nerazumljivo je, kako sta mogla tatova civilno obleko dobiti, predno še sta pobegnila iz ječe. Doslej jih še niso vjeli.

Z nožem sunil se je v prsi neki Anton Činder v deželni bolnišnici v Celovcu in se težko ranil. Vzrok samomora ni znan.

Po svetu.

Nedolžno obošen je bil pred 25 leti v Essenu neki delavec, katerega so sumnili večih umorov. Zdaj so pravega storilca dobili.

Dvoboj. Na Dunaju je bil H. pl. Widerhofer v dvoboju ustreljen.

Potopila se je pri Tetnanu ladja. 5 mornarjev je utonilo.

1.337% občinskih doklad plačujejo občani v Taxenu na Nižje Avstrijskem. Dolga nočejo imeti in valed tega plačajo raje to doklado, da povrnejo troške nove šolske zgradbe naenkrat.

Velikanska lavina. V Watsonu zasula je veškanska snezna lavina mesto Matu z vsemi prebivalci. Doslej so izkopali 12 mrtičov.

Björnsterne Björnson, o katerem smo pri- nešli sliko, in ki je bil težko bolan, je zopet okrevat.

Glavobol, omotica, pritisk krvi in tiščanje v prsih so pojavi, katere največje povzročajo pre- davne težkoče. Naravna Franc Jožef-ova grenčica odstranjuje hitro in brez bolečin počasnost pre- bevnih organov in povzroči s tem izdaten odvod valovanja „Franc Jožef-ova“ grenčica ne izgubi tudi pri daljši uporabi svojega točnega, vedno osvežujočega vpliva in ne povzroča nikakih nad- ežnih postranskih pojavov. Dnevna količina : 1/2 kozarca na teče.

Loterijske številke.

Gradec, dne 20 februarja : 40, 90, 88, 48, 13
Tret, dne 19 februarja : 35, 54, 1, 24, 84.

Kdor hoče na naše inzerate odgovor, naj priloži vprašalnemu pismu retur-marka. Brez marke ne pošiljamo odgovora.

SODBA

izkušene gospodinje:

Kathreiner Kneippova sladna kava je vsakdanja pijača, katera povečuje delavno moč mojega moža in mu ohranja dobro voljo. Otroci uspevajo dobro in v gospodinjstvu si precej prihranim. Vrhtega nam ta kava vsakdan čudovito tekne.

Umetni in valčni mlini
F. C. Schwab-a v Ptuj.

Valčne moke.

	Št.	Cena v kronah po 50 lit	
		K	N
Iz ajde.			
Ajdova moka, fina	A	17	50
" srednja	B	15	—
" otrobi	—	6	50
Iz koruze.			
Koruzni gris, rumeni	—	14	—
Polentna moka, la, rumena	—	13	50
Koruzna moka, la, rumena	—	13	—
Koruzni šrot	—	10	—
Iz rži.			
Ržena moka, (Auszug)	0	16	—
" " fina	I	15	50
" " srednje fina	II	15	—
" " navadna	III	14	—
Krmilna moka	—	6	50
Iz pšenice.			
Namizni gris, fini ali grob	—	22	50
Kaiser-Auszug	0	22	50
Moka (Mundmehl), Auszug	1	22	—
Posebna moka za žemlje	2	21	50
Moka za žemlje	3	21	—
Posebna moka za kruh	4	20	50
Srednja moka za kruh	5	20	—
Moka za kruh	6	18	50
Črna moka za kruh	7	14	—
Krmilna moka	8	7	50
Pšenični otrobi, grobi	—	7	—
" " fini	—	6	50
Kaša	—	13	50
Ješpren	—	12	75
Kurušna moka, mešana	—	14	—

Trojiška slatina

je kot zdravilna in namizna slatina prve vrste od gosp. zdravnikov spoznana in priporočana. Glavni zastop za avstro-ogersko ima

Franc Gulda v Mariboru telefon 120.

Lastnik: Franc Schütz v Zg. Žerjavcah, pošta sv. Lenart v Sl. gor. 123

5000 goldinarjev plačila

— za osebe brez brade in za plešce —
Lase in brado se dobi zanesljivo v 8 dneh po rabi pravega „Mos Balsama“. Stari in mladi, gospodje in dame rabijo samo „Mos Balsam“ za pridobitev las. obrv in brade, kajti dokazano je, da je ta „Mos Balsam“ edino sredstvo moderne znanosti, ki upliva med 8-14 dnevi na lasne papile tako, da prično lasi takoj rasti. Garantiramo neškodljivost.

Ako to ni istina plačamo
— 5000 goldinarjev v gotovini —
vsakomur ki je rabil „Mos Balsam“ in ostal brez brade. —
— plešast ali z redkimi lasi. —

Op. Mi smo edina tvrdka, ki prevzame tako jamstvo Zdravniški popisi in priporočila. Nujno svarimo pred pre- redbami!

Oziranje se na moje poskuse z vasim „Mos Balsamom“, vam lahko naznanim, da sem s njim popolnoma za- dovoljen. Za po 8 dneh so se pojavili očisto lasi; ako ravno so bili lasi svitli in mehki, so bili vendar krepki. Po lezoo ostajem I. C. Dr. Tverg. Kopenhagen.
Popisana lahko vsakomur pravi „Mos Balsam“ kot zanesljivo sredstvo za pridobitev las priporočam. Te- pela sem dalje časa na tem, da so mi izpadali in so se pojavili čisto goli prostori v lasih. Ko sem pa rabil 3 tedne „Mos Balsam“, pričeli so lasi zopet rasti in so postali težki ter polni. Gdđ. M. C. Andersen, Ny Vester- gade 5, Kopenhagen.
I svoj „Mos“ gold. 5. Dobi se po povzetju ali s tem, da se plača naprej. Pišite na največje specialno tr- govino sveta:

Mos-Magasinet, Copenhagen 395 Dänemark.

Dopienice se frankirajo z 10 vin., pisava z 25 vin.

Oklic.

Dne 21. sušca 1910, prepoldne ob 10. uri

se bode prodalo zemljišče vl. štev. 10, kat. obč. Hudikot (Bösenwinkel) na Pohorju (Gregorijeva huba) v inventurni vrednosti 28153 K in v velikosti 47 ha 70 a na licu mesta v Hudemkotu na javni dražbi.

Ob jednem se bo prodala tudi zaloga lesa, živina in vse premičnine na javni dražbi.

C. kr. okrajno sodišče Marnberg, odd. I, dne 17. februarja 1910.

(Podpis)

Mesto 40 K samo 6 K

„Gemsbart-u“

pod jelsova brada, nova, zelo lepa, lasi 14 cm dolgi, z lepim okvirom iz staroga srebra in Hubertus-križem, skupaj samo 7 K. Lasni in „reif“ pod garancije nar- turno prstvo.

Prijetnostni nakup pošlje po porzaju
Fenichel, Gemsbartbinder, Dunaj IX.
Altmittlergasse 3,41.

Mnogo priznanjevalnih pisem.

Fabrika kmetških in vinogradniških
mašin

Jos. Dangel's nasled. v Gleisdorfu
(Štajersko)

priloga najnovejše vitale mlinskih stroje, stroje za rezanje vrme, šrot-miline, za rezanje repe, re- pler za koruze, secalnice za gnojnice, trijerje, stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje (Haudschlepp- und Pferdezurechen) za mrvo obrabati sivej na kobiljo travo in žitja, najnovejše gleisdorfske sadne mline v kamnitih valčkih zacinane, hidravlične preše, peče za sadje in vino. (Orig. Oberdrück- Differential Hebelpresswerke) patent „Duischer“, dajo največ tekočine, se dobije le pri meni. Angleske seče (Schnitzl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in garancije. — Cenič sestoj in franko.

Kom
HERMAI
Od L. 1884
Preznanje i
Sp. Doseb
brzojavni a
trgovski od
lstratranka in
vsej. politni